

Hallituksen esitys Eduskunnalle sijoitusrahastolaista johtuviksi muutoksiksi verolainsäädäntöön

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan verolainsäädäntöön eräitä muutoksia, jotka johtuvat 1 päivänä syyskuuta 1987 voimaan tulevasta sijoitusrahastolaista. Tämä laki koskee sellaista sijoitustoimintaa, jossa yleisöltä kerätään varoja arvopaperisijoituksia varten erityiseen sijoitusrahastoon. Sijoitusrahastojen hallinnosta vastaavat osakeyhtiömuotoiset rahastoyhtiöt. Tarkoituksena on, että sijoitusrahastojen kautta tapahtuvaa sijoitustoimintaa kohdeltaisiin verotuksellisesti mahdollisimman samalla tavalla kuin suoria osakesijoituksia. Tämän vuoksi tulo- ja varallisuusverolakia ehdotetaan muutettavaksi siten, että sijoitusrahastosta saadut voitto-osuudet rinnastettaisiin osinkoihin, jolloin ne oikeuttaisivat osinkojen tavoin omaisuustulovähennykseen. Sijoitusrahasto-osuuden luovutusta koskisivat samat myyntivoittoverotussäännökset kuin muitakin arvopapereita. Itse sijoitusrahastot ehdotetaan puolestaan vapauttaviksi sekä tulon että varallisuuden perusteella suoritettavasta verosta.

Ennakkoperintälakia ehdotetaan muutettavaksi siten, että sijoitusrahastosta saadut voitto-osuudet rinnastettaisiin osinkoihin myös ennakonpidätystä toimitettaessa. Verotuslaissa säädelty varojen ilmoittamisvelvollisuus ulotettaisiin myös sijoitusrahastoissa oleviin varoihin, vaikka rahastot onkin vapautettu verovelvollisuudesta. Leimaverolakiin ehdotetaan otettavaksi säännökset sijoitusrahastotoiminnan aloittamista koskevista luvista perittävistä leimaveroista. Myös arvopaperin määritelmän sisältävää säännöstä tarkistettaisiin, jotta määritelmä kattaisi myös sijoitusrahastolain mukaiset osuustodistukset. Sijoitusrahaston osuustodistuksen luovutuksesta samoin kuin arvopaperien hankkimisesta sijoitusrahastoon perittäisiin siten leimaveroa arvopaperien luovutusta koskevien säännösten mukaan.

Muutokset ehdotetaan tuleviksi voimaan siten, että niitä sovellettaisiin ensimmäisen kerran vuodelta 1987 toimitettavassa verotuksessa.

PERUSTELUT

1. Sijoitusrahastolain pääkohdat

Eduskunta on 13 päivänä helmikuuta 1987 hyväksynyt sijoitusrahastolain, joka tulee voimaan 1 päivänä syyskuuta 1987. Lain 1 §:n mukaan sijoitusrahastotoiminnalla tarkoitetaan varojen hankkimista yleisöltä sijoitusrahastoon ja näiden varojen sijoittamista edelleen arvopapereihin. Sijoitusrahastolakia koskevan hallituksen esityksen (HE n:o 238/1986 vp.) mukaan tavoittee-

na on kehittää ja monipuolistaa Suomen pääoma- ja sijoitusmarkkinoita ja parantaa arvopaperisijoittajien oikeusturvaa lainsäädännöllisin keinoin. Samalla tarkoituksena on edistää sijoitusten kanavoitumista nykyistä laajemmin tuotannolliseen toimintaan pankkitalletusten ja joukkovelkakirjojen asemesta, jolloin yritysten mahdollisuudet saada riskipääomaa paranisivat. Sijoitusrahastolaki antaa erityisesti piensäästäjille uuden vaihtoehdon osallistua arvopaperisäästämiseen

turvallisesti ja vaivattomasti sijoitusrahastojen kautta.

Sijoitusrahastotoimintaa saavat harjoittaa osakeyhtiömuotoiset rahoitusyhtiöt, jotka keräävät yleisöltä varoja sijoitettaviksi osakkeisiin ja muihin arvopapereihin. Toiminta eroaa meilläkin jo aloitetusta sijoitusyhtiötoiminnasta siten, että sijoitusrahastoon kerätyt varat eivät kuulu toimintaa harjoittavalle rahastoyhtiölle. Tämän tehtävänä on yleisön puolesta sijoittaa rahastossa olevat varat mahdollisimman tuottavasti ja hoitaa niitä sijoittajien edun mukaisesti. Sama rahastoyhtiö voi perustaa useita eri sijoitusrahastoja.

Jotta sijoitusrahastotoiminta olisi sijoittajien kannalta mahdollisimman riskitöntä, sijoitusrahastolaki sisältää useita omistajien asemaa turvaavia säännöksiä. Rahastoyhtiöiden perustaminen edellyttää valtiovarainministeriön lupaa, ja toimintaa valvoo pankkitarkastusvirasto. Sijoittajien varojen edelleen sijoittamisesta eri arvopapereihin on annettu yksityiskohtaiset määräykset. Sijoittajien asemaa turvaa myös se, että rahastoyhtiö on velvollinen lunastamaan sijoitusrahasto-osuuden, jos sijoittaja sitä vaatii. Koska sijoitusrahastotoiminnan tarkoituksena ei ole määräämisvallan hankkiminen niissä yrityksissä, joihin rahastojen varat on sijoitettu, on sekä rahastoyhtiön osakkaiden että sijoittajien vaikutusmahdollisuuksia tässä suhteessa rajoitettu eri säännöksin. Rahastoyhtiöt eivät myöskään saa omistaa muiden rahastoyhtiöiden tai niiden hallinnassa olevien sijoitusrahastojen osuuksia.

Sijoitusrahastoon sijoitetut varat jaetaan keskenään samansuuruisiin rahasto-osuuksiin, joiden tulee tuottaa yhtäläiset oikeudet rahastossa olevaan omaisuuteen. Rahasto-osuuden arvo on sijoitusrahaston arvo jaettuna liikkeellä olevien rahasto-osuuksien määrällä. Sijoitusrahaston arvo on puolestaan siihen sijoitettujen varojen nettoarvo päivittäin laskettavaan markkinahintaan.

2. Sijoitusrahastolaista johtuvat muutokset verolainsäädäntöön

2.1. Tulo- ja varallisuusverolaki

Sijoitusrahastotoiminta on luonteeltaan samanlaista arvopapereihin sijoittamista kuin suora osake- ja arvopaperisäästäminen, josta se eroaa lähinnä mittasuhteittensa, pienemmän riskinsä ja vaivattomuutensa puolesta. Sijoitusrahastotoimintaa olisikin kohdeltava verotuksellisesti mahdollisimman samalla tavalla kuin suoraa arvopa-

perisäästämistä. Tämän vuoksi esityksessä ehdotetaan, että sijoitusrahastojen voitto-osuudet rinnastettaisiin tuloverotuksessa osakeyhtiöiden jakamiin osinkoihin. Ne olisivat osinkojen tavoin veronalaista pääomatuloa ja oikeuttaisivat luonnollisilla henkilöillä samansuuruiseen, vuodelta 1987 toimitettavassa verotuksessa 5 200 markan omaisuustulovähennykseen kuin osingot. Vastavasti rahasto-osuudet olisivat varallisuusverotuksessa veronalaista varoja. Koska sijoitusrahastotoiminta on tarkoitettu erityisesti yleisön eikä yritysten arvopaperisäästämismuodoksi, voitto-osuuden rinnastus osinkoon koskisi vain tulo- ja varallisuusverolain mukaan toimitettavaa verotusta. Tämä merkitsee sitä, että voitto-osuuden ollessa elinkeinotulon verottamisesta annetun lain (360/68) mukaista tuloa, siihen ei sovellettaisi lain 6 §:n 1 momentin 5 kohdassa tarkoitettua ketjuverotuskieltoa, vaan voitto-osuus olisi kokonaisuudessaan veronalaista tuloa. Sijoitusrahaston voitto-osuutta kohdeltaisiin näin ollen elinkeinoverotuksessa samalla tavoin kuin raha-, vakuutus- ja eläkelaitoksen sekä arvopaperikaupiaan muuhun kuin käyttöomaisuuteen kuuluvasta osakkeesta saamaa osinkoa.

Sijoitusrahasto-osuuden luovutukseen sovellettaisiin samoja satunnaista myyntivoittoa, omaisuuden luovutusvoittoa ja elinkeinotoiminnassa saatuja luovutushintoja koskevia säännöksiä kuin muiden arvopapereiden luovutuksiin. Omistuksen pituus laskettaisiin ja hankintahinta määritettäisiin samojen sääntöjen mukaan kuin osakeyhtiön osakkeen luovutuksessa. Näin ollen hankinta-ajan laskemisessa osuuksien merkintä-ajankohdalla olisi ratkaiseva merkitys. Luovutukseen rinnastettaisiin myös lunastus. Mahdolliset luovutustappiot olisivat samalla tavalla vähennyskelpoisia kuin muiden arvopapereiden luovutuksista syntyneet tappiot. Luovutusvoittoja koskevien lainkohtien muuttaminen ei ole tarpeen, sillä niissä käytetään arvopaperin käsitettä, joka kattaa myös sijoitusrahaston osuustodistuksen.

Sijoitusrahastosta saatu voitto-osuus olisi osingon ja koron tavoin muuta kuin ansiotuloa eli pääomatuloa. Asiaa koskevan säännöksen lisääminen tulo- ja varallisuusverolain 17 b §:ään ei ole kuitenkaan välttämätöntä, koska lainkohdassa oleva pääomatulojen luettelo ei ole ansiotulojen luettelon tavoin tyhjentävä vaan lähinnä esimerkkeluettelo.

Varallisuusverotuksessa sijoitusrahasto-osuus arvostettaisiin pääsäännön mukaan siihen käypään arvoon, joka sillä oli verovuoden lopussa. Käytännössä arvon vahvistaisi verohallitus tulo- ja

varallisuusverolain 48 §:n 1 momentissa olevan valtuutuksen nojalla, joten arvostussäännöksiä ei tarvitsisi muuttaa. Verotusarvon määrittäminen ei tuottaisi hankaluuksia, koska sijoitusrahasto-osuuden markkina-arvo noteerataan sijoitusrahastolaisissa olevan määräyksen mukaan päivittäin.

Pörssiosakkeita koskevaa 70 prosentin aliarvostussääntöä ei ehdoteta ulotettavaksi sijoitusrahasto-osuuksiin. Ne syyt, jotka puolsivat pörssi-osakkeiden käypää arvoa alemmaa arvostusta liittyivät lähinnä varallisuusverotuksen kohdistumiseen ankarammin pörssi-yhtiöiden kuin muiden yritysten omistajiin, mikä on vähentänyt halukkuutta hakeutua pörssiin erityisesti sellaisissa yrityksissä, joiden omistuspohja on kapea. Nämä syyt eivät koske sijoitusrahastotoimintaa. Myöskään varovaisuussyyt eivät vaadi markkina-arvoa alhaisempaa arvostusta, koska sijoitusrahasto-osuuden käypä arvo on täsmällisesti määriteltävissä. Varallisuusverotuksessa sijoitusrahasto-osuudet olisivat näin ollen samassa asemassa kuin verolliset obligaatit ja muut joukkovelkakirjat.

Sijoitusrahastot saavat tuloa sekä osingoista ja koroista että arvopaperien luovutuksesta. Ilman eri sääntelyä rahastot joutuisivat maksamaan tästä tuloveroa, mikä merkitsisi sijoitusrahastosaastamisen joutumista verotuksellisesti epäedulliseen asemaan suoraan osakesäästämiseen verrattuna. Tämän vuoksi veron kertaantumisen on sijoitusrahastotoiminnan edellytysten turvaamiseksi esitettävä. Lakiehdotuksessa on päädytty siihen, että sijoitusrahasto vapautetaan kokonaan sekä tulon että varallisuuden perusteella suoritettavasta verosta. Kukin sijoitusrahasto olisi näin ollen oma erillinen verovapaa yhteisö. Ratkaisu on verotuksen toimittamisen kannalta yksinkertainen ja selkeä. Sitä vastoin sijoitusrahastoa hoitava rahastoyhtiö olisi normaalisti verovelvollinen osakeyhtiö, jota koskisivat samat verosäännökset kuin muitakin osakeyhtiöitä.

Sijoitusrahastolain 23 §:n mukaan sijoitusrahaston taseen kultakin vuodelta osoittamasta voitosta on jaettava rahaston osakkaille voitto-osuuksina enemmän kuin puolet, ellei valtiovarainministeriö erityisestä syystä myönnä poikkeusta. Säännöksen tarkoituksena on osaltaan estää sijoitusrahastojen käyttämistä osinkojen ja korkojen verotuksen välttämiseksi siten, että rahastoon kerättäisiin usean vuoden voittovarot, jolloin myös osinko- ja korkotulot tulisivat verotetuiksi lievien myyntivoittoverotussäännösten mukaan vasta osuuksien luovutusten yhteydessä. Suomessa ei näin ollen ole yleensä mahdollista perustaa niin kutsuttuja puhtaita kasvurahastoja,

jotka eivät jaa lainkaan voittoa, vaan joiden edullisuus sijoituskohteena perustuu pelkästään osuuksien arvonnousuun.

Edellä selostetut sijoitusrahastoa sekä sen rahasto- ja voitto-osuuksia koskevat verotusratkaisut perustuvat nykyisiin pääomaverotusta ja yhtiöverotusta koskeviin säännöksiin. Koska pääomaverotuksen uudistamista ja sen osa-alueena yhteisöjen kahdenkertaisen verotuksen lieventämismenettelmää koskeva selvitystyö on vireillä, on selvää, että myös sijoitusrahastosijoituksia koskevien säännösten mahdollinen tarkistaminen tulee tässä yhteydessä esille. Jos esimerkiksi päädytään yhtiöveron hyvitysjärjestelmän käyttöönottoon Suomessa, on ratkaistava, koskeeko järjestelmä myös sijoitusrahastoja ja niiden jakamia voitto-osuuksia.

Teknisesti nyt ehdotetut tulo- ja varallisuusverolain muutokset edellyttävät kahden lainkohdan muuttamista. Sijoitusrahastojen verovapaudesta säädettäisiin lain 11 §:ssä, jossa on lueteltu myös muut sekä tulon että varallisuuden perusteella suoritettavasta verosta vapautetut subjektit. Omaisuustulovähennyksen ulottaminen sijoitusrahaston voitto-osuuksiin edellyttää 32 a §:n tarkistamista.

2.2. Verotuslaki

Verotuslain 33 §:n 3 momentin mukaan myös sellaiset yhteisöt, jotka on tulo- ja varallisuusverolain 14 §:n 3 kohdan nojalla vapautettu varallisuusverovelvollisuudesta, joutuvat kehotuksesta antamaan verotusta varten tiedot varoistaan ja veloistaan. Tämä velvollisuus ehdotetaan ulotettavaksi myös sijoitusrahastoon lisäämällä lainkohtaan sijoitusrahastoa koskeva maininta. Koska sijoitusrahaston hallinnosta vastaa rahastoyhtiö, se vastaisi myös tässä tarkoitettua ilmoittamisvelvollisuuden täyttämisestä. Asiaa koskeva maininta ehdotetaan lisättäväksi verotuslain 51 §:n 3 momenttiin.

2.3. Ennakkoperintälaki

Koska sijoitusrahaston voitto-osuus on tarkoitus säätää osingon tavoin veronalaiseksi tuloksi, tulisi myös näiden ennakkoperinnässä noudattaa yhdenmukaista menettelyä. Tämän vuoksi ennakkoperintälain 31—35 §:iä ehdotetaan täydennettäväksi siten, että sijoitusrahasto olisi ennakkopidätysvelvollinen maksamastaan voitto-osuu-

desta. Koska osingon ja koron ennakonpidätystä koskevia säännöksiä sisältyy myös ennakoperintäasetukseen, on asetusta lain voimaantulon yhteydessä tarkistettava nyt ehdotettuja lainmuutoksia vastaavasti.

2.4. Leimaverolaki

Arvopaperisäästäminen sijoitusrahastojen kautta tulisi saattaa myös leimaverotuksessa samaan asemaan kuin suora osakesäästäminen. Tämän vuoksi arvopaperin määritelmää koskevaa 54 §:n säännöstä täydennettäisiin lisäämällä arvopapereiden luetteloon sijoitusrahastolain mukaiset osuustodistukset. Tämä merkitsee sitä, että leimaveron olisi 1 prosentti, kun osuustodistuksen myynti tapahtuu arvopaperipörssin välityksellä ja muutoin 1,6 prosenttia. Viimeksi mainitun suuruisen leimaveron perittäisiin myös osuuksien lunastuksen yhteydessä. Lisäksi sijoitusrahastoon hankittavista arvopapereista olisi suoritettava leimaveron yleisten leimaverosäännösten mukaan.

Myös leimaverolain toimituskirjoja koskevia säännöksiä ehdotetaan täydennettäväksi siten, että rahastoyhtiön perustamista koskevasta lupakirjasta olisi suoritettava sama 18 000 markan suuruisen leimaveron kuin pankin sivukonttorin perustamisluvasta. Sijoitusrahastolain 31 §:ssä tarkoitetun sijoitusrahastorekisterin otteesta olisi suoritettava 50 markan suuruisen leimaveron arkalta. Veron määrä vastaisi näin kaupparekisteri-otteesta suoritettavaa leimaveron.

Lisäksi leimaverolain 88 §:ää, jossa on kielletty osakkeen tai osuustodistuksen omistusoikeuden siirtymisen merkitseminen yhteisön osake- tai osuustodistusluetteloon ennen leimaveron suorittamista, täydennettäisiin maininnalla sijoitusrahastolain mukaisesta sijoitusrahaston osuustodistuksesta.

3. Taloudelliset vaikutukset

Koska nyt ehdotetut lainmuutokset koskevat toimintaa, jota ei ole vielä aloitettu, verotussäännösten taloudellisten vaikutusten selvittäminen ei ole mahdollista. Vaikutukset esimerkiksi tuloveron ja leimaveron tuottoon riippuvat siitä, kuinka laajaksi sijoitusrahastotoiminta muodostuu. Vaikutukset jäänevät kuitenkin verrattain vähäisiksi.

4. Voimaantulo ja soveltaminen

Lait ehdotetaan saatettaviksi voimaan samanlaisesti sijoitusrahastolain kanssa eli 1 päivänä syyskuuta 1987. Tulo- ja varallisuusverolain muutoksia sovellettaisiin ensimmäisen kerran vuodelta 1987 toimitettavassa verotuksessa. Menettelyä koskevia verotuslain ja ennakoperintälain samoin kuin leimaverolain muutoksia sovellettaisiin lain voimaantulopäivästä alkaen.

5. Säättämisjärjestys

Koska leimaverolain muutosehdotus merkitsee uutta veroa, se olisi käsiteltävä valtiopäiväjärjestyksen 68 §:ssä säädettyssä järjestyksessä. Muut muutokset eivät koske uutta tai lisättyä veroa, joten ne voitaisiin säätää valtiopäiväjärjestyksen 66 §:n mukaisessa normaalissa lainsäätämisjärjestyksessä.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraavat lakiehdotukset:

1.

Laki**tulo- ja varallisuusverolain 11 ja 32 a §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 31 päivänä joulukuuta 1974 annetun tulo- ja varallisuusverolain 11 §:n 1 momentin 2 kohta ja 32 a §,

sellaisina kuin ne ovat, 11 §:n 1 momentin 2 kohta 15 päivänä kesäkuuta 1984 annetussa laissa (468/84) ja 32 a § muutettuna 28 päivänä joulukuuta 1984 ja 31 päivänä joulukuuta 1986 annetuilla laeilla (972/84 ja 1062/86), näin kuuluviksi:

11 §

Sekä tulon että varallisuuden perusteella suoritettavasta verosta ovat vapaat:

— — — — —
2) kansaneläkelaitos, kunnallinen eläkelaitos, sairaus- ja hautausavustuskassa, sijoitusrahasto, valtakunnallinen työttömyyskassa, työttömyyskassojen keskuskassa, tukirahasto ja erorahasto, sekä
— — — — —

32 a §

Luonnollinen henkilö tai erillisenä verovelvollisena verotettava kotimainen kuolinpesä saa vähentää kokonaistulostaan kotimaiselta osakeyhtiöltä saatujen osinkojen, kotimaiselta osuuskunnalta saatujen osuuspääoman korkojen, kotimaiselta sijoitusrahastolta saatujen voitto-osuuksien taikka kotimaiselta säästöpankilta tai osuuspankilta saatujen niiden lisärahastosijoituksille maksettavien korkojen ja muun veronalaisen koron

sekä muuna asuntona kuin vapaa-ajan asuntona käytettäväksi vuokratusta asunnosta saadun vuokratulon perusteella yhteensä 7 200 markkaa, kuitenkin enintään edellä tarkoitettujen tulojen yhteismäärän (*omaisuustulovähennys*). Vähennyksen perusteena otetaan kuitenkin huomioon muita tässä pykälässä mainittuja tuloja kuin vuokratuloja enintään 5 200 markkaa, mihin määrään saa sisältyä muita korkoja kuin osuuspääoman korkoja ja edellä mainittuja lisärahastosijoituksille maksettavia korkoja enintään 3 800 markkaa.

Omaisuuksien vähennyksen määrää laskettaessa osinkotulon, voitto-osuuden, korkotulon ja vuokratulon vähennyksenä ei oteta huomioon 2 luvussa tarkoitettuja vähennyksiä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä syyskuuta 1987, ja sitä sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 1987 toimitettavassa verotuksessa.

2.

Laki**verotuslain 33 ja 51 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 12 päivänä joulukuuta 1958 annetun verotuslain 33 §:n 3 momentti ja 51 §:n 3 momentti,

sellaisina kuin ne ovat, 33 §:n 3 momentti 30 päivänä tammikuuta 1987 annetussa laissa (74/87) ja 51 §:n 3 momentti 31 päivänä joulukuuta 1974 annetussa laissa (1025/74), näin kuuluviksi:

33 §

— — — — —
Tulo- ja varallisuusverolain 11 §:n 2 kohdassa tarkoitettujen sijoitusrahaston ja 14 §:n 3 kohdassa tarkoitettujen yhteisöjen tulee siitä huolimatta, että

ne ovat varallisuuden perusteella suoritettavasta verosta vapaat, antaa verotusta varten kehotusta varojaan ja velkojaan koskevat tässä luvussa tarkoitettut tiedot.
— — — — —

51 §

Yhtymän ilmoitusvelvollisuuden täyttäminen on yhtymän osakkaan velvollisuutena. Yhteismetsän hoitokunta vastaa yhteismetsän ilmoitusvelvollisuuden täyttämisestä. Sijoitusrahastolaissa (/) tarkoitetun sijoitusrahaston ilmoi-

tusvelvollisuuden täyttämisestä vastaa mainitussa laissa tarkoitetun rahastoyhtiön hallitus.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä syyskuuta 1987.

3.

Laki

ennakkoperintälain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 28 päivänä marraskuuta 1959 annetun ennakkoperintälain 3 luvun otsikko ja 31—35 §,

sellaisina kuin ne ovat, 3 luvun otsikko 23 päivänä heinäkuuta 1982 annetussa laissa (560/82), 31 § 28 päivänä kesäkuuta 1985 annetussa laissa (540/85), 32 §:n 1, 3 ja 4 momentti, 32 a § ja 34 § 26 päivänä lokakuuta 1972 annetussa laissa (706/72), 32 §:n 2 momentti 13 päivänä elokuuta 1976 annetussa laissa (670/76), 33 § 10 päivänä heinäkuuta 1979 annetussa laissa (610/79) ja 35 § 11 päivänä elokuuta 1978 annetussa laissa (612/78), näin kuuluviksi:

3 luku

Ennakkonpidätys osingosta, korosta ja
voitto-osuudesta

31 §

Ennakkonpidätysvelvollisia ovat:

- 1) osakeyhtiö maksamastaan osingosta;
- 2) osuuskunta maksamastaan osuuspääoman korosta;
- 3) sijoitusrahasto maksamastaan voitto-osuudesta;
- 4) rahalaitos korosta, jonka se maksaa ottamastaan talletuksesta, lisärahastosijoituksesta tai haltijalle maksettavaksi asetetusta sitoumuksesta;
- 5) osuuskunnan säästökassa ottamastaan talletuksesta maksamastaan korosta;
- 6) työnantaja perustamaansa huoltokonttoriin tehdystä talletuksesta maksamastaan korosta;
- 7) osuuskuntalain 18 a §:ssä tarkoitettu lainausliikettä harjoittava osuuskunta ottamastaan talletuksesta maksamastaan korosta; ja
- 8) obligaatiolainan, debentuurilainan ja muun joukkovelkakirjalainan liikkeeseen laskija lainan korosta.

Osingosta sekä edellä 1 momentissa mainitusta voitto-osuudesta ja korosta toimitettavan ennakkonpidätyksen suuruus määrätään asetuksella, ei kuitenkaan suuremmaksi kuin 50 prosentiksi osingon, voitto-osuuden tai koron määrästä.

Osinkona pidetään myös osakeyhtiön ottamastaan muusta kuin 1 momentissa tarkoitetusta lainasta maksamaa tai hyvittämää korkoa, jos

korko on määrätty kokonaan tai osaksi riippuvaksi yhtiön vuosivoiton tai osingon suuruudesta tai jos laina tuottaa osallisuuden yhtiön vuosivoittoon.

Jos osuuspääoman koron määrä on pienempi kuin 20 markkaa, ei ennakkonpidätystä toimiteta.

32 §

Ennakkonpidätystä ei toimiteta osingosta, korosta tai voitto-osuudesta, joka suoritetaan valtiolle tai sen laitokselle, kunnalle, kuntayhtymälle, seurakunnalle tai kotimaiselle osakeyhtiölle tai osuuskunnalle taikka sellaiselle muulle yhteisölle tai henkilölle, joka esittää selvityksen siitä, ettei hän lain mukaan ole verovelvollinen sanotunlaisesta tulosta.

Jos on ilmeistä, ettei osingon, koron tai voitto-osuuden saajan tulo verovuotena nouse määrään, josta hänen olisi suoritettava valtion- tai kunnallisveroa, määrää sen veropiirin verojohtaja, johon osingon, koron tai voitto-osuuden saajan kotikunta kuuluu, hänen pyynnöstään, ettei ennakkonpidätystä ole toimitettava. Jos pidätys olisi liian suuri verrattuna lopullisesti suoritettavaan määrään, verojohtaja voi niin ikään määrätä pidätyksen toimitettavaksi pienempänä.

Verohallitus voi erityisestä syystä määrätä, ettei osingosta, korosta tai voitto-osuudesta ole toimitettava ennakkonpidätystä.

Edellä tässä pykälässä olevien säännösten estämättä on ennakkonpidätys toimitettava, jollei selvitystä, joka tarvitaan osingon, koron tai voitto-

osuuden maksamiseksi ennakonpidätystä toimittamatta, esitetä osingon, koron tai voitto-osuuden maksajalle ennen kuin ennakonpidätys on 32 a §:n mukaan viimeistään toimitettava.

32 a §

Ennakonpidätys osingosta, korosta tai voitto-osuudesta toimitetaan silloin, kun osinko, korko tai voitto-osuus suoritetaan asianomaiselle tai merkitään hänen hyväkseen. Ennakonpidätys osingosta on kuitenkin toimitettava viimeistään kuukauden kuluessa siitä, kun osinko on ollut asianomaisen nostettavissa.

33 §

Osingosta, korosta tai voitto-osuudesta pidettävät varat on suoritettava veronkantoviranomaisen postisiirtotilille viimeistään sitä kalenterikuukautta seuraavan kalenterikuukauden kymmenentenä päivänä, jonka aikana ennakonpidätys on 32 a §:n mukaan viimeistään toimitettava. Samalla

on sille lääninverovirastolle, jonka virka-alueella osingon, koron tai voitto-osuuden maksajan kotipaikka on, annettava sellainen tilitys kuin asetuksella säädetään.

34 §

Osingosta, korosta tai voitto-osuudesta toimitetusta ennakonpidätyksestä on osingon, koron tai voitto-osuuden saajalle annettava verohallituksen vahvistaman kaavan mukainen todistus.

35 §

Mitä 17, 22—27, 29, 29 b, 29 c ja 29 d §:ssä on säädetty, sovelletaan myös korosta, osingosta ja voitto-osuudesta toimitettavaan ennakonpidätykseen.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä syyskuuta 1987.

4.

Laki

leimaverolain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 6 päivänä elokuuta 1943 annetun leimaverolain (662/43) 10 §:n *Päätöstä, pöytäkirjanotetta tai muuta toimituskirjaa* koskevan nimikkeen 3 kohta ja *Rekisteriotetta* koskevan nimikkeen 4 ja 5 kohta, sellaisina kuin ne ovat 9 päivänä joulukuuta 1983 annetussa laissa (916/83), ja 54 § sekä *lisätään* 10 §:n *Rekisteriotetta* koskevaan nimikkeeseen, sellaisena kuin se on mainitussa 9 päivänä joulukuuta 1983 annetussa laissa, uusi 6 kohta ja 88 §:ään uusi 3 momentti seuraavasti:

10 §

Seuraavat toimituskirjat tai viranomaiselle esitettyyn asiakirjaan merkityt lupatodistukset, mikäli ne eivät ole leimaverosta vapaat, on 6 ja 8 §:ssä säädetyn leiman sijasta varustettava leimalla seuraavin määrin:

Päätös, pöytäkirjanote tai muu toimituskirja, jolla myönnetään lupa tai oikeus:

3) pankkiliikkeen tai sijoitusrahastolaissa (/) tarkoitetun rahastoyhtiön toiminnan harjoittamiseen:

a) liikepankin perustamiseen 182 000 markkaa;

b) säästöpankin, osuuspankin, kiinnitysluottopankin, hypoteekkiyhdistyksen tai luotto-osakeyhtiön perustamiseen 35 000 markkaa;

c) liikepankin, säästöpankin, osuuspankin, kiinnitysluottopankin tai hypoteekkiyhdistyksen sivukonttorin taikka rahastoyhtiön perustamiseen Suomessa 18 000 markkaa ja liikepankin sivukonttorin perustamiseen ulkomaille 30 000 markkaa;

d) liikepankille tai kiinnitysluottopankille sijoittaa ulkomaisten luotto- ja rahoituslaitosten osakkeisiin, osuuksiin ja muihin osakkuuksiin, 10 000 markkaa.

Rekisteriote:

4) avustuskassarekisteristä, uskonnollisten yhdyskuntain rekisteristä ja yhdistysrekisteristä 20 markkaa arkilta ja jos ote annetaan atk-rekisterilomakkeena, 20 markkaa sivulta;

- 5) maarekisteristä, sähkölaitoskiinteistörekisteristä ja kaivosrekisteristä 45 markkaa arkilta; sekä
 6) sijoitusrahastorekisteristä 50 markkaa arkilta.

54 §

Arvopapereilla tarkoitetaan tässä luvussa osakkeita, niiden väliaikaistodistuksia ja muita osuustodistuksia taloudellisissa yhteisöissä, sijoitusrahastolain mukaisia osuustodistuksia sekä sellaisia osakeyhtiön antamia velka- tai muita saamistodisteita, joissa korko on määrätty riippuvaksi yhtiön vuosivoiton tai osingon suuruudesta taikka jotka oikeuttavat osallisuuteen vuosivoitosta. Arvopapereiksi katsotaan myös osakkeiden tai

mainitunlaisten saamistodisteiden merkintäoikeudesta annetut todistukset ja tällaista oikeutta koskevat luovutuskirjat.

88 §

Mitä edellä on säädetty osake- tai osuustodistuksen siirron merkitsemisestä ja hallituksen vastuusta siirron johdosta suoritettavasta leimaverosta, koskee myös sijoitusrahastolain (/) mukaisen sijoitusrahaston osuustodistusta sekä sanotun lain mukaisen rahastoyhtiön hallitusta.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä syyskuuta 1987.

Helsingissä 8 päivänä toukokuuta 1987

Tasavallan Presidentti

MAUNO KOIVISTO

Ministeri *Ulla Puolanne*

1.

Laki**tulo- ja varallisuusverolain 11 ja 32 a §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 31 päivänä joulukuuta 1974 annetun tulo- ja varallisuusverolain 11 §:n 1 momentin 2 kohta ja 32 a §,

sellaisina kuin ne ovat, 11 §:n 1 momentin 2 kohta 15 päivänä kesäkuuta 1984 annetussa laissa (468/84) ja 32 a § muutettuna 28 päivänä joulukuuta 1984 ja 31 päivänä joulukuuta 1986 annetuilla laeilla (972/84 ja 1062/86), näin kuuluviksi:

*Voimassa oleva laki**Ehdotus***11 §**

Sekä tulon että varallisuuden perusteella suoritettavasta verosta ovat vapaat:

2) kansaneläkelaitos, kunnallinen eläkelaitos, sairaus- ja hautausavustuskassa, valtakunnallinen työttömyyskassa, työttömyyskassojen keskuskassa, tukirahasto ja erorahasto sekä

2) kansaneläkelaitos, kunnallinen eläkelaitos, sairaus- ja hautausavustuskassa, *sijoitusrahasto*, valtakunnallinen työttömyyskassa, työttömyyskassojen keskuskassa, tukirahasto ja erorahasto, sekä

32 a §

Luonnollinen henkilö tai erillisenä verovelvollisena verotettava kotimainen kuolinpesä saa vähentää kokonaistulostaan kotimaiselta osakeyhtiöltä saatujen osinkojen ja osuuspääoman korkojen taikka kotimaiselta säästöpankilta tahi osuuspankilta saatujen niiden lisärahastosijoituksille maksettavien korkojen ja muun veronalaisen koron sekä muuna asuntona kuin vapaa-ajan asuntona käytettäväksi vuokratusta asunnosta saadun vuokratulon perusteella yhteensä 7 200 markkaa, kuitenkin enintään edellä tarkoitettujen tulojen yhteismäärän (*omaisuustulovähennys*). Vähennyksen perusteena otetaan kuitenkin huomioon muita tässä pykälässä mainittuja tuloja kuin vuokratuloja enintään 5 200 markkaa, mihin määrään saa sisältyä muita korkoja kuin osuuspääoman korkoja ja edellä mainittuja lisärahastosijoituksille maksettavia korkoja enintään 3 800 markkaa.

Omaisuuksien tulovähennyksen määrää laskettaessa osinkotulon, korkotulon ja vuokratulon vähennyksenä ei oteta huomioon 2 luvussa tarkoitettuja vähennyksiä.

32 a §

Luonnollinen henkilö tai erillisenä verovelvollisena verotettava kotimainen kuolinpesä saa vähentää kokonaistulostaan kotimaiselta osakeyhtiöltä saatujen osinkojen, *kotimaiselta osuuskunnalta saatujen osuuspääoman korkojen, kotimaiselta sijoitusrahastolta saatujen voitto-osuuksien* taikka kotimaiselta säästöpankilta tahi osuuspankilta saatujen niiden lisärahastosijoituksille maksettavien korkojen ja muun veronalaisen koron sekä muuna asuntona kuin vapaa-ajan asuntona käytettäväksi vuokratusta asunnosta saadun vuokratulon perusteella yhteensä 7 200 markkaa, kuitenkin enintään edellä tarkoitettujen tulojen yhteismäärän (*omaisuustulovähennys*). Vähennyksen perusteena otetaan kuitenkin huomioon muita tässä pykälässä mainittuja tuloja kuin vuokratuloja enintään 5 200 markkaa, mihin määrään saa sisältyä muita korkoja kuin osuuspääoman korkoja ja edellä mainittuja lisärahastosijoituksille maksettavia korkoja enintään 3 800 markkaa.

Omaisuuksien tulovähennyksen määrää laskettaessa osinkotulon, *voitto-osuuden*, korkotulon ja vuokratulon vähennyksenä ei oteta huomioon 2 luvussa tarkoitettuja vähennyksiä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä syyskuuta 1987, ja sitä sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 1987 toimitettavassa verotuksessa.

2.

Laki

verotuslain 33 ja 51 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 12 päivänä joulukuuta 1958 annetun verotuslain 33 §:n 3 momentti ja 51 §:n 3 momentti, sellaisina kuin ne ovat, 33 §:n 3 momentti 30 päivänä tammikuuta 1987 annetussa laissa (74/87) ja 51 §:n 3 momentti 31 päivänä joulukuuta 1974 annetussa laissa (1025/74), näin kuuluviksi:

*Voimassa oleva laki**Ehdotus*

33 §

Tulo- ja varallisuusverolain 14 §:n 3 kohdassa tarkoitetun yhteisön tulee siitä huolimatta, että se on omaisuuden perusteella suoritettavasta verosta vapaa, antaa verotusta varten kehoituksetta varojaan ja velkojaan koskevat tässä luvussa tarkoitetut tiedot.

Tulo- ja varallisuusverolain 11 §:n 2 kohdassa tarkoitetun sijoitusrahaston ja 14 §:n 3 kohdassa tarkoitetun yhteisön tulee siitä huolimatta, että ne ovat varallisuuden perusteella suoritettavasta verosta vapaat, antaa verotusta varten kehoituksetta varojaan ja velkojaan koskevat tässä luvussa tarkoitetut tiedot.

51 §

Yhtymän ilmoitusvelvollisuuden täyttäminen on yhtymän osakkaan velvollisuutena. Yhteismetsän hoitokunta vastaa yhteismetsän ilmoitusvelvollisuuden täyttämisestä.

Yhtymän ilmoitusvelvollisuuden täyttäminen on yhtymän osakkaan velvollisuutena. Yhteismetsän hoitokunta vastaa yhteismetsän ilmoitusvelvollisuuden täyttämisestä. Sijoitusrahastolaissa (/) tarkoitetun sijoitusrahaston ilmoitusvelvollisuuden täyttämisestä vastaa mainitussa laissa tarkoitetun rahastoyhtiön hallitus.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä syyskuuta 1987.

3.

Laki

ennakkoperintälain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 28 päivänä marraskuuta 1959 annetun ennakkoperintälain 3 luvun otsikko ja 31—35 §,

sellaisina kuin ne ovat, 3 luvun otsikko 23 päivänä heinäkuuta 1982 annetussa laissa (560/82), 31 § 28 päivänä kesäkuuta 1985 annetussa laissa (540/85), 32 §:n 1, 3 ja 4 momentti, 32 a § ja 34 § 26 päivänä lokakuuta 1972 annetussa laissa (706/72), 32 §:n 2 momentti 13 päivänä elokuuta 1976 annetussa laissa (670/76), 33 § 10 päivänä heinäkuuta 1979 annetussa laissa (610/79) ja 35 § 11 päivänä elokuuta 1978 annetussa laissa (612/78), näin kuuluviksi:

Voimassa oleva laki

3 luku

Ennakonpidätys osingosta ja korosta

31 §

Osingosta ja korosta ovat ennakonpidätysvelvollisia:

1) osakeyhtiö ja osuuskunta maksamastaan osingosta ja osuuspääoman korosta;

2) rahalaitos korosta, jonka se maksaa ottamastaan talletuksesta, lisärahastosijoituksesta tai haltijalle maksettavaksi asetetusta sitoumuksesta;

3) osuuskunnan säästökassa ottamastaan talletuksesta maksamastaan korosta;

4) työnantaja perustamaansa huoltokonttoriin tehdystä talletuksesta maksamastaan korosta;

5) osuuskuntalain 18 a §:ssä tarkoitettu lainausliikettä harjoittava osuuskunta ottamastaan talletuksesta maksamastaan korosta; ja

6) obligaatiolainan, debentuurilainan ja muun joukkovelkakirjalainan liikkeeseen laskija lainan korosta.

Osingosta ja edellä 1 momentissa mainituista koroista toimitettavan ennakonpidätyksen suuruus määrätään asetuksella, ei kuitenkaan suuremmaksi kuin 50 prosentiksi osingon tai koron määrästä.

Osinkona pidetään myös osakeyhtiön ottamastaan muusta kuin 1 momentissa tarkoitettusta lainasta maksamaa tai hyvittämää korkoa, jos korko on määrätty kokonaan tai osaksi riippuvaksi yhtiön vuosivoiton tai osingon suuruudesta tai jos laina tuottaa osallisuuden yhtiön vuosivoittoa.

Ehdotus

3 luku

Ennakonpidätys osingosta, korosta ja voitto-osuudesta

31 §

Ennakonpidätysvelvollisia ovat:

1) osakeyhtiö maksamastaan osingosta;

2) osuuskunta maksamastaan osuuspääoman korosta;

3) *sijoitusrahasto maksamastaan voitto-osuudesta;*

4) rahalaitos korosta, jonka se maksaa ottamastaan talletuksesta, lisärahastosijoituksesta tai haltijalle maksettavaksi asetetusta sitoumuksesta;

5) osuuskunnan säästökassa ottamastaan talletuksesta maksamastaan korosta;

6) työnantaja perustamaansa huoltokonttoriin tehdystä talletuksesta maksamastaan korosta;

7) osuuskuntalain 18 a §:ssä tarkoitettu lainausliikettä harjoittava osuuskunta ottamastaan talletuksesta maksamastaan korosta; ja

8) obligaatiolainan, debentuurilainan ja muun joukkovelkakirjalainan liikkeeseen laskija lainan korosta.

Osingosta *sekä* edellä 1 momentissa mainitusta *voitto-osuudesta* ja korosta toimitettavan ennakonpidätyksen suuruus määrätään asetuksella, ei kuitenkaan suuremmaksi kuin 50 prosentiksi osingon, *voitto-osuuden* tai koron määrästä.

Osinkona pidetään myös osakeyhtiön ottamastaan muusta kuin 1 momentissa tarkoitettusta lainasta maksamaa tai hyvittämää korkoa, jos korko on määrätty kokonaan tai osaksi riippuvaksi yhtiön vuosivoiton tai osingon suuruudesta tai jos laina tuottaa osallisuuden yhtiön vuosivoittoa.

*Voimassa oleva laki**Ehdotus*

Jos osuuspääoman koron määrä on pienempi kuin 20 markkaa, ei ennakonpidätystä toimiteta.

32 §.

Ennakonpidätystä ei toimiteta osingosta tai korosta, joka suoritetaan valtiolle tai sen laitokselle, kunnalle, kuntayhtymälle, seurakunnalle tai kotimaiselle osakeyhtiölle tai osuuskunnalle taikka sellaiselle muulle yhteisölle tai henkilölle, joka esittää selvityksen siitä, ettei hän lain mukaan ole verovelvollinen sanotunlaisesta tulosta.

Jos on ilmeistä, ettei osingon tai koron saajan tulo verovuotena nouse määrään, josta hänen olisi suoritettava valtion- tai kunnallisveroa, määrää sen veropiirin verojohtaja, johon osingon tai koron saajan kotikunta kuuluu, hänen pyynnöstään, ettei ennakonpidätystä ole toimitettava. Jos pidätys olisi liian suuri verrattuna lopullisesti suoritettavaan määrään, verojohtaja voi niin ikään määrätä pidätyksen toimitettavaksi pienempänä.

Verohallitus voi erityisestä syystä määrätä, ettei osingosta tai korosta ole toimitettava ennakonpidätystä.

Edellä tässä pykälässä olevien säännösten estämittä on ennakonpidätys toimitettava, jolle selvitystä, joka tarvitaan osingon tai koron maksamiseksi ennakonpidätystä toimittamatta, esitetä osingon tai koron maksajalle ennen kuin ennakonpidätys on 32 a §:n mukaan viimeistään toimitettava.

32 a §.

Ennakonpidätys osingosta tai korosta toimitetaan silloin, kun osinko tai korko suoritetaan asianomaiselle tai merkitään hänen hyväkseen. Ennakonpidätys osingosta on kuitenkin toimitettava viimeistään kuukauden kuluessa siitä, kun osinko on ollut asianomaisen nostettavissa.

33 §.

Osingosta tai korosta pidätetyt varat on suoritettava veronkantoviranomaisen postisiirtotilille viimeistään sitä kalenterikuukautta seuraavan kalenterikuukauden kymmenentenä päivänä, jonka aikana ennakonpidätys on 32 a §:n mukaan viimeistään toimitettava. Samalla on sille lääninverovirastolle, jonka virka-alueella osingon tai koron maksajan kotipaikka on, annettava sellainen tilitys kuin asetuksella säädetään.

Jos osuuspääoman koron määrä on pienempi kuin 20 markkaa, ei ennakonpidätystä toimiteta.

32 §

Ennakonpidätystä ei toimiteta osingosta, korosta tai *voitto-osuudesta*, joka suoritetaan valtiolle tai sen laitokselle, kunnalle, kuntayhtymälle, seurakunnalle tai kotimaiselle osakeyhtiölle tai osuuskunnalle taikka sellaiselle muulle yhteisölle tai henkilölle, joka esittää selvityksen siitä, ettei hän lain mukaan ole verovelvollinen sanotunlaisesta tulosta.

Jos on ilmeistä, ettei osingon, koron tai *voitto-osuuden* saajan tulo verovuotena nouse määrään, josta hänen olisi suoritettava valtion- tai kunnallisveroa, määrää sen veropiirin verojohtaja, johon osingon, koron tai *voitto-osuuden* saajan kotikunta kuuluu, hänen pyynnöstään, ettei ennakonpidätystä ole toimitettava. Jos pidätys olisi liian suuri verrattuna lopullisesti suoritettavaan määrään, verojohtaja voi niin ikään määrätä pidätyksen toimitettavaksi pienempänä.

Verohallitus voi erityisestä syystä määrätä, ettei osingosta, korosta tai *voitto-osuudesta* ole toimitettava ennakonpidätystä.

Edellä tässä pykälässä olevien säännösten estämittä on ennakonpidätys toimitettava, jolle selvitystä, joka tarvitaan osingon, koron tai *voitto-osuuden* maksamiseksi ennakonpidätystä toimittamatta, esitetä osingon, koron tai *voitto-osuuden* maksajalle ennen kuin ennakonpidätys on 32 a §:n mukaan viimeistään toimitettava.

32 a §

Ennakonpidätys osingosta, korosta tai *voitto-osuudesta* toimitetaan silloin, kun osinko, korko tai *voitto-osuus* suoritetaan asianomaiselle tai merkitään hänen hyväkseen. Ennakonpidätys osingosta on kuitenkin toimitettava viimeistään kuukauden kuluessa siitä, kun osinko on ollut asianomaisen nostettavissa.

33 §

Osingosta, korosta tai *voitto-osuudesta* pidätetyt varat on suoritettava veronkantoviranomaisen postisiirtotilille viimeistään sitä kalenterikuukautta seuraavan kalenterikuukauden kymmenentenä päivänä, jonka aikana ennakonpidätys on 32 a §:n mukaan viimeistään toimitettava. Samalla on sille lääninverovirastolle, jonka virka-alueella osingon, koron tai *voitto-osuuden* maksajan kotipaikka on, annettava sellainen tilitys kuin asetuksella säädetään.

Voimassa oleva laki

34 §.

Osingosta tai korosta toimitetusta ennakonpidätyksestä on osingon tai koron saajalle annettava verohallituksen vahvistaman kaavan mukainen todistus.

35 §.

Mitä 17, 22—27, 29, 29 b, 29 c ja 29 d §:ssä on säädetty, sovelletaan myös korosta tai osingosta toimitettavaan ennakonpidätykseen.

Ehdotus

34 §

Osingosta, korosta *tai voitto-osuudesta* toimitetusta ennakonpidätyksestä on osingon, koron *tai voitto-osuuden* saajalle annettava verohallituksen vahvistaman kaavan mukainen todistus.

35 §

Mitä 17, 22—27, 29, 29 b, 29 c ja 29 d §:ssä on säädetty, sovelletaan myös korosta, osingosta *ja voitto-osuudesta* toimitettavaan ennakonpidätykseen.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä syyskuuta 1987.

4.

Laki**leimaverolain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 6 päivänä elokuuta 1943 annetun leimaverolain (662/43) 10 §:n *Päätöstä, pöytäkirjanotetta tai muuta toimituskirjaa* koskevan nimikkeen 3 kohta ja *Rekisteriotetta* koskevan nimikkeen 4 ja 5 kohta, sellaisina kuin ne ovat 9 päivänä joulukuuta 1983 annetussa laissa (916/83), ja 54 § sekä *lisätään* 10 §:n *Rekisteriotetta* koskevaan nimikkeeseen, sellaisena kuin se on mainitussa 9 päivänä joulukuuta 1983 annetussa laissa, uusi 6 kohta ja 88 §:ään uusi 3 momentti seuraavasti:

Voimassa oleva laki

10 §

Seuraavat toimituskirjat tai viranomaiselle esitettyyn asiakirjaan merkityt lupatodistukset, mikäli ne eivät ole leimaverosta vapaat, on 6 ja 8 §:ssä säädetyn leiman sijasta varustettava leimalla seuraavin määrin:

Päätös, pöytäkirjanote tai muu toimituskirja, jolla myönnetään lupa tai oikeus:

3) pankkiliikkeen harjoittamiseen:

a) liikepankin perustamiseen 182 000 markkaa;

b) säästöpankin, osuuspankin, kiinnitysluottopankin, hypoteekkiyhdistyksen tai luotto-osakeyhtiön perustamiseen 35 000 markkaa;

Ehdotus

10 §

Seuraavat toimituskirjat tai viranomaiselle esitettyyn asiakirjaan merkityt lupatodistukset, mikäli ne eivät ole leimaverosta vapaat, on 6 ja 8 §:ssä säädetyn leiman sijasta varustettava leimalla seuraavin määrin:

Päätös, pöytäkirjanote tai muu toimituskirja, jolla myönnetään lupa tai oikeus:

3) pankkiliikkeen *tai sijoitusrahastolaissa* (/) tarkoitetun rahastoyhtiön toiminnan harjoittamiseen:

a) liikepankin perustamiseen 182 000 markkaa;

b) säästöpankin, osuuspankin, kiinnitysluottopankin, hypoteekkiyhdistyksen tai luotto-osakeyhtiön perustamiseen 35 000 markkaa;

Voimassa oleva laki

c) liikepankin, säästöpankin, osuuspankin, kiinnitysluottopankin tai hypoteekkiyhdistyksen sivukonttorin perustamiseen Suomessa 18 000 markkaa ja liikepankin sivukonttorin perustamiseen ulkomaille 30 000 markkaa;

d) liikepankille tai kiinnitysluottopankille si joittaa ulkomaisten luotto- ja rahoituslaitosten osakkeisiin, osuuksiin ja muihin osakkuuksiin, 10 000 markkaa.

Rekisteriote:

4) avustuskassarekisteristä, uskonnollisten yhdyskuntain rekisteristä ja yhdistysrekisteristä 20 markkaa arkilta ja jos ote annetaan atk-rekisterilomakkeena, 20 markkaa sivulta; *sekä*

5) maarekisteristä, sähkölaitoskiinteistörekisteristä ja kaivosrekisteristä 45 markkaa arkilta.

54 §.

Arvopapereilla tarkoitetaan tässä luvussa osakkeita *ynnä* niiden väliaikaistodistuksia ja muita osuustodistuksia taloudellisissa yhteisöissä sekä sellaisia osakeyhtiön antamia velka- tai muita saamistodisteita, joissa korko on määrätty riippuvaksi yhtiön vuosivoiton tai osingon suuruudesta taikka jotka oikeuttavat osallisuuteen vuosivoitosta. Arvopapereiksi katsotaan myös osakkeiden tai mainitunlaisten saamistodisteiden merkintäoikeudesta annetut todistukset ja sanottua oikeutta koskevat luovutuskirjat.

88 §

Ehdotus

c) liikepankin, säästöpankin, osuuspankin, kiinnitysluottopankin tai hypoteekkiyhdistyksen sivukonttorin *taikka rahastoyhtiön* perustamiseen Suomessa 18 000 markkaa ja liikepankin sivukonttorin perustamiseen ulkomaille 30 000 markkaa;

d) liikepankille tai kiinnitysluottopankille si joittaa ulkomaisten luotto- ja rahoituslaitosten osakkeisiin, osuuksiin ja muihin osakkuuksiin, 10 000 markkaa.

Rekisteriote:

4) avustuskassarekisteristä, uskonnollisten yhdyskuntain rekisteristä ja yhdistysrekisteristä 20 markkaa arkilta ja jos ote annetaan atk-rekisterilomakkeena, 20 markkaa sivulta;

5) maarekisteristä, sähkölaitoskiinteistörekisteristä ja kaivosrekisteristä 45 markkaa arkilta; *sekä*

6) *sijoitusrahastorekisteristä 50 markkaa arkilta.*

54 §

Arvopapereilla tarkoitetaan tässä luvussa osakkeita, niiden väliaikaistodistuksia ja muita osuustodistuksia taloudellisissa yhteisöissä, *sijoitusrahastolain mukaisia osuustodistuksia* sekä sellaisia osakeyhtiön antamia velka- tai muita saamistodisteita, joissa korko on määrätty riippuvaksi yhtiön vuosivoiton tai osingon suuruudesta taikka jotka oikeuttavat osallisuuteen vuosivoitosta. Arvopapereiksi katsotaan myös osakkeiden tai mainitunlaisten saamistodisteiden merkintäoikeudesta annetut todistukset ja *tällaista* oikeutta koskevat luovutuskirjat.

Mitä edellä on säädetty osake- tai osuustodistuksen siirron merkitsemisestä ja hallituksen vastuusta siirron johdosta suoritettavasta leimaverosta, koskee myös sijoitusrahastolain (/) mukaisen sijoitusrahaston osuustodistusta sekä sanotun lain mukaisen rahastoyhtiön hallitusta.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä syyskuuta 1987.